

J A M A L

خزان

درباره عکسی از پاییز که نفهمیدیم کی آمد

این کاری بود که از آن تفر داشتیم. تصور این بود که نشست بر صندلی عقب بی احترامی به راننده است. با این حال بعد از کرونا خیلی از قاعده‌ها عوض شد. اول ماجرا دست انداختیم که در جلور باز کنم، راننده اما پشتی صندلی را تا خرتلاقی جلو آورده بود. ناچار نشستیم عقب. باد پاییزی در هوا پیچیده و زمین و آسمان و دل‌ها را پریشان کرده. توی ماشین فضا دارک‌تر از چیزی است که تصور می‌کردم. صدای همایون از اسپیکرهای پراید فکسنی پخش می‌شود و داد می‌زند «آهای غمی که مثل یه بختک رو سینه‌ی من شده‌ای آوار / از گلوئی من دستات رو بردار». راننده با بغضی در گلو می‌گوید: صندلی جلو جای خود نامردش بود. می‌نشست اینجا، دستش را روی همین دنده می‌گذاشت و با هم مسافر می‌کشیدیم. فهمیدم دلت می‌خواست جلو بشینی ولی شرمندۀ ام الان یک سال بیشتره که نشیمن‌گاه هیچ بنی‌بشری به این صندلی نخورده. اولش از روی همین صندلی دل مرا برد. سوار شد که از انقلاب به آزادی برسانمش. رسیدیم آزادی اما من اسیرش شدم. از فردای همان شب، شب و روزم شد. عاشق این آهنگ بود. من قربان دست‌هایش، موهایش، صورتش، گلویش و حتی بند کفش‌هایش می‌رفتم. او اما هر بار که این مردک می‌خواند رو به من می‌کرد پشت هم می‌گفت از گلوئی من دستات رو بردار... اولین بار وقتی عینکم را پاک کرد مهرش به دلم نشست. آقا این عینک پاک کردن را دست‌کم نگیر. خاطرت خیلی باید برای زنی عزیز باشد که عینک‌ات را پاک کند. وقتی شیشه عینک را توی دهانش برد دل من را هم برد. راننده این حرف‌ها را زد و به حق افتاد. شیشه را می‌دهم پایین و می‌فهمم که توی باغچه‌ها پاییز اومده پی نامردی.

امیر جدیدی
عکاس و روزنامه‌نگار

عکس: قاطمه عموزاد/مهرا

پزشکیان با اختیار کامل برود و با دست پر برگردد

محمدابراهیم انصاری لاری

پژوهشگر حوزه فرهنگ و سیاست

درست هفت ماه پیش بود که در یادداشتی در هم‌میهن شرایط پیش رو را با شرایط کشور در سال ۶۷ مشابه دانستم که زنده‌یاد هاشمی با فراهم کردن زمینه پذیرش قطعنامه و کسب رضایت امام کشور را از یک تخلف فرسایشی و پرخسارت نجات داد و

امور خارجه یا دیگر مسئولان حاضر در این تیم باید صورت بگیرد. چراکه احتمال ضعیفی درباره توقف روند اسنپ‌ک وجود دارد و باید در جریان این مجمع، مسیری برای بازگشت به مسیر حل مسالمت‌آمیز مسئله از طریق راه‌حل‌های سیاسی و دیپلماتیک باز کرد.

پزشکیان می‌تواند با تأیید رهبری با ترامپ دیدار کند

محمد عطرانفر، عضو شورای مرکزی حزب کارگزاران در گفت‌وگویی با انتخاب‌راجع به این مسئله نیز پرداخت. او گفت: «در ابتدای کار دولت آقای پزشکیان توافقی شد بر اینکه محور امور رهبری باشند و سیاست‌های ایشان راهنمای عملکرد دولت باشد. با این وصف هر تصمیم بزرگی با تأیید ایشان همراه است و اگر بنا باشد آقای پزشکیان نقطه عطفی در سنت مذاکراتی با غرب بنا گذارد و تدبیری تازه به خرج دهد باید تأیید رهبری را داشته باشد و اگر تأییداتی در حوزه مذاکره اخذ کند در آن صورت می‌تواند حتی با آقای ترامپ هم دیدار مستقیم و بی‌واسطه داشته باشد و از این فرصت برای منافع کشور بهره‌بردارد. آمریکا هم متوجه می‌شود که مذاکره آقای پزشکیان با ترامپ با تأیید رهبر انقلاب بوده است و چنین مذاکره‌ای می‌تواند راهگشا باشد.»

پزشکیان پیشنهاد ترامپ را بپذیرد

علی مطهری، فعال سیاسی اصولگرا در توئیت سه پیشنهاد برای سفر پزشکیان به نیویورک مطرح کرد. او نوشت: «برای سفر رئیس‌جمهور به نیویورک پیشنهاد می‌شود: ۱. وزیر خارجه مذاکره با سه کشور اروپایی در باره آخرین طرح پیشنهادی‌اش را انجام دهد. ۲. رئیس‌جمهور در نطق خود واقعیت حمله اسرائیل و آمریکا به ایران را تشریح کند. ۳. اگر ترامپ درخواست ملاقات با پزشکیان را داشت، به‌رغم نفاق و دروغ‌گویی‌اش، رئیس‌جمهور ما به خاطر منافع ملت بپذیرد. کیش شخصیت ترامپ و اینکه می‌خواهد همه چیز را به نام خود تمام کند ممکن است به سود ایران تمام شود.»

ترامپ آدمگی دیدار یا رئیس‌جمهور ما دارد؟ این دیدار اگر اتفاق بیفتد، قرار است حاصلی داشته باشد یا فقط دیداری نمادین باشد؟ مقدمات آن فراهم شده است؟ چنین اتفاقی در بدترین شرایط سیاست خارجی ایران به این سادگی نیست که با تصمیم یکی دو نفر یا شخص آقای پزشکیان اتفاق بیفتد. حتماً طرف مقابل هم ملاحظات و نکاتی دارد. برآورد من این است که ترامپ هم الان تمایلی به چنین دیداری ندارد. اگر هم بخواهد این کار را بکند، با رفتاری که از ترامپ سراغ داریم و منطقی که او دارد، حاصلی جز تحقیر مضاعف رئیس‌جمهور ایران و نماد ملت مادر این اجلاس ندارد. او ادامه داد: «این را به عنوان فردی می‌گویم که طرفدار گفت‌وگو و مذاکره است. اما در این شرایط بعید می‌دانم که یک دیدار عزتمندانه و از موقعیت برابرین رؤسای جمهور ایران و آمریکا برقرار شود. ما نباید این توقع را ایجاد کنیم که انگار آنجا همه چیز فراهم بوده و پزشکیان به نیویورک رفته و این دیدار را انجام داده یا نداده است. این برای پزشکیان پوئنی منفی خواهد شد و او را متهم به فرصت‌سوزی می‌کند. انتظار جامعه را نباید بالا ببریم و این بار را نباید روی دوش آقای پزشکیان بگذاریم. شرایط به شکلی نیست که انتظار داشته باشیم در داخل کشور بر سر این تغییر رفتار توافقی صورت بگیرد و آقای پزشکیان هم کسی نیست که چنین باری را به دوش بکشد. آن طرف هم مشخص نیست که تقاضا یا پذیرشی برای چنین ملاقاتی وجود داشته باشد. ایجاد این توقع در نهایت باری بر دوش پزشکیان خواهد شد و باعث سرخوردگی می‌شود. بنابراین من انتظار این که اقدام خارق‌العاده‌ای در دستور کار پزشکیان وجود داشته باشد را ندارم.» این فعال سیاسی اصلاح‌طلب یادآور شد: «محتوای برنامه آقای پزشکیان در سفر به نیویورک، محکومیت رفتار اسرائیل به خاطر جنایات در فلسطین و حمله غیرقانونی و ناجوانمردانه به آن‌ها و همچنین اقدام آمریکا در بمباران سایت‌های هسته‌ای خواهد بود. به نقد و محکومیت اقدام شورای امنیت سازمان ملل در پذیرش تقاضای اروپایی‌ها برای بازگشت قطعنامه‌های تحریمی ایران خواهد پرداخت. بیش از این هم نباید توقعی داشت.» شریعتی اضافه کرد: «امید نه به محورهای اصلی و علنی این سفر بلکه باید به مذاکرات در حاشیه مجمع عمومی با سران و مسئولان عالی‌رتبه دیگر کشورها باشد. ملاقات‌هایی که از سوی رئیس‌جمهور، وزیر

است. در ابتدای انقلاب؛ غلامرضا نیکپی، شهردار تهران علاوه بر فساد ۵۰ میلیون دلاری، عضویت در فراماسونری و انتصاب چند زن (به عنوان مدیران شهری) با اتهام ترافیک تهران نیز روبرو و در نهایت اعدام شد. اما حالا علیرضا زاکانی به راحتی مدعی می‌شود که کمر ترافیک تهران را می‌شکند و هیچ‌کس به دلیل ادعای تحقق نیافته‌اش از او سوال نمی‌کند. البته این تنها ادعای زاکانی نبوده است. علی اصغر قائمی، عضو شورای شهر تهران مرداد سال گذشته لیستی شامل ۵۸ مورد از وعده‌های محقق نشده شهردار تهران را طی نامه‌ای به رئیس شورای شهر تهران ارائه کرد.

وعده‌های بزرگ، دستاوردهای کوچک

علی اصغر قائمی، عضو شورای شهر تهران در نقد وعده‌های مدیریت شهری و به‌ویژه عملکرد علیرضا زاکانی در مقام شهردار تهران به هم‌میهن گفت: «امشی آقای زاکانی در شهرداری عمدتاً حرف‌های بزرگ و عمل‌های کوچک بوده است. آقای چمران هم تعبیر درست‌تری داشت؛ ایشان گفتند این ۲۰۰ دستگاه اتوبوسی که رونمایی شد، قطره‌ای است از دریای مورد انتظار ما. ۱۱ هزار اتوبوس نیاز تهران کجا و ۲۰۰ اتوبوس کجا؟ ایشان در تمام موارد قول‌های بزرگی داده اما در عمل یا نتوانسته یا نشده که آن را تحقق بخشد. تقریباً تمام ۴ سال مدیریت ایشان در همین شرایط سپری شده است.» او افزود: «در چند ماه باقی‌مانده از دوره ایشان قول‌های بزرگی که داده یا می‌دهد چقدر محقق می‌شود؟ ما خوش‌بین هستیم و امیدواریم که این وعده‌ها محقق شود چون موفقیت ایشان، موفقیت شورای شهر و مدیریت شهری است که نفع آن به مردم می‌رسد. اما شخصاً در توان ایشان نمی‌بینم که بتواند به قول‌هایش عمل کند. اما در مجموع مدیریت ایشان این طور است که حرف‌های بزرگ می‌زند اما در عمل موفقیتی از عملکرد ایشان سراغ نداریم.»

باید شرایط دلار و تحریمی را دید

احمد علوی، دیگر عضو شورای شهر تهران اما به صراحت می‌گوید بدون هیچ فشاری به زاکانی رای داده است. اما درباره عملکرد او سعی کرد از پاسخ مستقیم بگریزد. او به هم‌میهن گفت: «وقتی قرار است به عملکرد نمره دهیم باید چند شاخص را کنار هم قرار دهیم؛ یکی مقایسه عملکرد آن با چه دوره و کجا مقایسه کنیم؟ شاخص بعدی شرایط موجود است. یک روزی قیمت دلار پایین‌تر و شرایط تحریمی بسیار کمتر بود. من درباره وعده‌ها صحبت نمی‌کنم بلکه درباره اصل عملکرد صحبت می‌کنم. هر کسی باید پاسخگوی وعده‌های خود باشد. اعضای شورای شهر هم روی عملکرد نظارت می‌کنند.»

او افزود: «به هر حال دوره ۱۲ ساله‌ای که ما هم در شهرداری بودیم، حتی خود ما هم کلاً ۱۲۰۰ تا اتوبوس را خریدیم، با حدود ۴۰۰۰ یا شاید ۵۰۰۰ اتوبوس را از وزارت کشور دریافت کردیم و تحول در ناوگان اتوبوسرانی ایجاد شد. ۱۲۰۰ اتوبوس هم در بازه ۹، ۸ ساله خریداری شد. اما در دوره چهارساله اخیر (که قابل ارزیابی است) بالای ۱۸۰۰ تا اتوبوس به ناوگان اضافه شده که وزارت کشور ۱۷۰ اتوبوس به شهرداری داده است. یعنی بالای ۱۵۰۰-۱۶۰۰ اتوبوس خریداری شده است. پس این عملکرد خوب است، اما نسبت به نیاز شهر کافی نیست.» علوی با اشاره به اینکه باید شرایط کنونی را در نظر بگیریم، تأکید کرد: «باید درآمدهای شهر مشخص شود و اینکه هزینه‌های شهر چقدر افزایش پیدا کرده است و چقدر از این هزینه‌ها را می‌توان برای حوزه حمل‌ونقل گذاشت؟ ما امروز ۵۰ درصد از کل بودجه شهر را به حوزه حمل و نقل اختصاص داده‌ایم.»